

ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ: РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ

16. Van Wincoop E. International Financial Contagion Through Leveraged Financial Institutions / E. Van Wincoop // NBER Working Paper No. – 2011. - №17686. – Mode of access: <http://www.nber.org/papers/w17686.pdf>
17. Shin, H.S. Global Banking Glut and Loan Risk Premium / H.S. Shin // IMF Economic Review. – 2012. – Vol. 60. - № 2. – P. 155-192.
18. Alle F. Financial Crises: Theory and Evidence / F. Allen, A. Babus, E. Carletti // Annual Review of Financial Economics. – 2009. – Mode of access: <http://finance.wharton.upenn.edu/~allenf/download/Vita/ARFE-Crises-08June09-final.pdf>

ОБґРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ТА НАПРЯМІВ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Іляш Н. І., аспірант Національного інституту стратегічних досліджень (Україна)

Цап М. В., аспірант Львівської комерційної академії (Україна)

Іляш Н.І., Цап М.В. Обґрунтування необхідності та напрямів формування системи управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням економічної безпеки підприємств реального сектору економіки.

У статті розглянуто існуючі підходи щодо дефініції поняття «система управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням» як складової підсистеми економічної безпеки; встановлено вагомість інвестиційно-інноваційного процесу в контексті забезпечення економічної безпеки реального сектору економіки; проаналізовано характерні особливості системи управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням економічної безпеки реального сектору економіки; встановлено основну систему інвестиційно-інноваційного забезпечення економічної безпеки реального сектору економіки формування правового поля для здійснення інвестиційної діяльності; визначено основні завдання системи управління інвестиційно-інноваційним процесом; проаналізовано вплив на об'єкти державного регулювання інвестиційно-інноваційної діяльності, якими є державні інвестиції, умови інвестиційної діяльності і контроль за усіма інвесторами та учасниками інвестиційно-інноваційного процесу; виокремлено принципові умови, на яких має будуватися механізм державного регулювання інвестиційно-інноваційної діяльності; запропоновано розробку дієвої схеми системи управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням економічної безпеки реального сектору економіки, що дає змогу залучити якомога більше інвестиційних ресурсів в економіку та стимулювати інноваційний розвиток при дотриманні критеріїв економічної безпеки.

Ключові слова: економічна безпека, інвестиційно-інноваційне забезпечення, реальний сектор економіки, система управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням економічної безпеки.

Іляш Н. И., Цап М. В. Обоснование необходимости и направлений формирования системы управления инвестиционно-инновационным обеспечением экономической безопасности предприятий реального сектора экономики.

В статье рассмотрены существующие подходы к дефиниции понятия «система управления инвестиционно-инновационным обеспечением» как составляющей подсистемы экономической безопасности; установлено весомость инвестиционно-инновационного процесса в контексте обеспечения экономической безопасности реального сектора экономики; проанализированы характерные особенности системы управления инвестиционно-инновационным обеспечением экономической безопасности реального сектора экономики; установлено основой системы инвестиционно-инновационного обеспечения экономической безопасности реального сектора экономики формирование правового поля для осуществления инвестиционной деятельности; определены основные задачи системы управления инвестиционно-инновационным процессом; проанализировано влияние на объекты государственного регулирования инвестиционно-инновационной деятельности, которыми являются государственные инвестиции, условия инвестиционной деятельности и контроль за всеми инвесторами и участниками инвестиционно-инновационного процесса; выделены принципиальные условия, на которых должна строиться механизм государственного регулирования инвестиционно-инновационной деятельности; предложена разработка действенной схемы системы управления инвестиционно-инновационным обеспечением экономической безопасности реального сектора экономики, что дает возможность привлечь как можно больше инвестиционных ресурсов в экономику и стимулировать инновационное развитие при соблюдении критериев экономической безопасности.

Ключевые слова: экономическая безопасность, инвестиционно-инновационное обеспечение, реальный сектор экономики, система управления инвестиционно-инновационным обеспечением экономической безопасности.

Iliash N., Tsap M. Substantiation of necessity and management system formation directions towards investment-innovative provisioning of enterprise economic security in real sector.

The article highlights the existing approaches of the concept definition “investment-innovative provisioning management system” as a component of economic security subsystem as well as the importance of investment-innovative process in the context of economic security provisioning in real sector. The characteristic peculiarities of management system of investment-innovative provisioning of economic security in real sector are analysed; the legal framework formation for investment activities provisioning is stated to be the basic of the investment-innovative provisioning system of economic security in real sector; the major tasks of investment-innovative process of management system is identified; the influence on the state regulation objects of investment-innovative activity which are to be the state investments, investment activity conditions and the inspection for all the investors and participants of investment-innovative process is outlined; the principal conditions on which the state regulation mechanism of investment-innovative activity is based have been singled out; working out of efficient scheme related to the investment-innovative provisioning of economic security in real sector has been suggested. Thus, more investment resources can be attracted to economy and investment development is supposed to be stimulated on condition of economic security criteria are followed.

Keywords: economic security, investment-innovative provisioning, real sector, management system investment-innovative provisioning of economic security.

Вступ. Зміцнення економічної безпеки реального сектору національного господарства досягається вирішенням комплексу завдань, серед яких важливе місце належить інтенсифікації інвестиційно-інноваційного процесу для стимулювання раціональних структурних змін. Впроваджуючи регулятивні заходи, органи державного управління розбудовують систему впливу на інвестиційну та інноваційну складові економічної безпеки і тим самим формує основу ефективного управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням реального сектору економіки. На посттрансформаційному етапі розвитку економіки таким базис не сформований через ряд причин, наприклад відсутність зацікавленості інвесторів до довгострокового інвестування через потенційні очікування високої інфляції, коливання валютних курсів чи дестабілізації у фінансовому секторі. Це генерує ризик втрати інвестованого капіталу, перенаправлення інвестиційних ресурсів на короткострокові операції. Покращити ситуацію можна шляхом стимулювання інвестиційно-інноваційної діяльності через відповідні важелі управління і регулювання.

Постановка завдання. Ефективне управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням економічної безпеки базових галузей можливе лише на основі формування дієвої системи управління. Відтак, об'єктивно обґрунтованою вбачається необхідність розвинути положення ефективного управління інноваційно-інвестиційним забезпеченням економічної безпеки реального сектору економіки, а саме уточнити його зміст, мету, завдання, об'єкти, суб'єкти, принципи, методи та інструменти, які в сукупності утворюють системну основу такої діяльності.

Основний матеріал. Вагомість інвестиційно-інноваційного процесу в контексті забезпечення економічної безпеки реального сектору економіки посилюється тим, що розширення сфер інвестування, ускладнення його структури супроводжується виникненням загроз

ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ: РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ

економічній безпеці, дієвих механізмів нейтралізації яких немає. Вказане потребує забезпечення якісної системи регулювання, що функціонує за принципами та критеріями економічної безпеки.

Передусім розглянемо існуючі підходи щодо дефініції поняття «система управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням» як складової підсистеми економічної безпеки. Це дозволить обирати оптимальні стратегічні рішення щодо формування ефективної політики безпеки держави через зміцнення стійкості реального сектору економіки, раціональне використання традиційних і пошук нових, альтернативних джерел створення і фінансування інноваційних проєктів, розробку стратегії інноваційного розвитку держави, прискорення науково-технічного прогресу й забезпечення високих темпів економічного зростання.

Систему управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням досліджує також С. Ілляшенко у праці «Розробка наукових основ маркетингу інновацій», характеризуючи її як організаційно-економічний механізм важелів й інструментів інвестиційного забезпечення інноваційної політики, за допомогою яких організуються, регулюються й здійснюються як зовнішні, так і внутрішні господарські та економічні взаємодії між його складовими підсистемами [1, С.401-418]. Хоча такий підхід автора до визначення, на наш погляд, є вузьким і недостатньо узгодженим з механізмами державного регулювання.

Під системою управління інвестиційно-інноваційною складовою економічної безпеки реального сектору В. Кириленко розуміє сукупність форм і способів, що забезпечують об'єднання державних і приватних інтересів, формування в економіці раціональних пропорцій між споживанням, нагромадженням і інвестуванням, взаємозв'язок прогнозування, індикативного регулювання і заходів державного впливу на інвестиційний ринок [2, С.3-8]. Але, вважаємо, що наведене визначення потребує доповнення через акцентування уваги на інноваційній складовій інвестиційного процесу, яка має чітке значення для розвитку народного господарства.

Більш влучно поняття системи управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням визначає А. Кузнєцова як складну динамічну систему, що ґрунтується на комплексі фінансово-економічних важелів і стимулів із поєднанням технологічних процесів та форм організації виробництва на основі найновіших досягнень науки і техніки із формами їх багатостороннього фінансування [3, С.10-12].

Узагальнюючи існуючі підходи щодо дефініції поняття «система управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням» як складової підсистеми економічної безпеки, можна зробити висновок, що система управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням економічної безпеки реального сектору економіки є сукупністю елементів та взаємовідносин між ними, що визначають політику, механізми, інструменти та засоби, важелі і стимули, які забезпечують узгодження державних і приватних інтересів у руслі ефективного і раціонального розвитку інвестиційної діяльності з поєднанням технологічного процесу та організації виробництва на основі інноваційних досягнень науки і техніки.

Загальновідомо, що основна мета державного втручання в процес формування інвестиційно-інноваційного забезпечення базових галузей національного господарства зафіксована у Законі України «Про інвестиційну діяльність» [4], де зазначено, що державне регулювання інвестиційно-інноваційної діяльності в Україні здійснюється з метою ефективної реалізації економічної, науково-технічної і соціальної політики, виходячи з цілей та стану економічного і соціального розвитку держави та регіональні програми розвитку, державного і місцевого фінансування інвестиційної діяльності. При цьому усвідомлюється необхідність створення пільгових умов інвесторам, що здійснюють діяльність у найбільш важливих для задоволення суспільних потреб напрямках насамперед соціальної сфери, технічному і технологічному вдосконаленні виробництва, створенні нових робочих місць для громадян, які потребують соціального захисту, впровадженні відкриттів і винаходів, в агропромисловому комплексі, у виробництві будівельних матеріалів, в галузі освіти, культури, охорони культурної спадщини, охорони навколишнього середовища і здоров'я.

Поряд з цим, основою системи інвестиційно-інноваційного забезпечення економічної безпеки реального сектору економіки є формування правового поля для здійснення інвестиційної діяльності. Звернімо увагу на те, що в Україні ця сфера регулюється законами України: «Про інвестиційну діяльність», «Про режим іноземного інвестування», «Про усунення дискримінації в оподаткуванні суб'єктів підприємницької діяльності, створених за використанням майна коштів вітчизняного походження». Положення правового поля мають спрямовуватися на надання державних гарантій захисту інвестицій, незалежно від форм власності; часткове відшкодування ймовірних збитків інвесторів державними органами чи іншими особами; повернення інвестиції іноземному інвестору в разі припинення інвестиційної діяльності; застосування національного режиму валютного регулювання та справляння податків на території держави до суб'єктів підприємницької діяльності, створених за участю іноземних інвестицій. Однак, ці положення ще необхідно імплементувати у господарський механізм реального сектору економіки. В іншому випадку помітного нарощення обсягів інвестиційно-інноваційної діяльності в економіці не відбудеться. Відтак, для створення ефективної системи управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням економічної безпеки реального сектору економіки необхідно створити достатні умови для її функціонування. Основною ціллю формування такої системи є упорядкування елементів інвестиційно-інноваційного процесу і надання стимулів та імпульсів суб'єктам реального сектору економіки.

Досягнення мети управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням економічної безпеки реального сектору економіки передбачає виконання конкретних завдань, серед яких: створення необхідних умов для швидкого та ефективного впровадження технічних новинок у всіх ланках національної економіки, забезпечення структурно-технічної перебудови національного господарства; збереження і розвиток науково-технічного потенціалу у пріоритетних напрямках економіки; створення необхідних матеріальних умов для збереження кадрового потенціалу науки і техніки. Поряд з тим, основним завданням інвестиційно-інноваційної діяльності є пошук та ефективне використання фінансових ресурсів для доведення наукових, технічних ідей і розробок до створення продукції та технології, що мають попит на ринку [6, С.10-12].

Завдання системи управління інвестиційно-інноваційним процесом доволі влучно визначає В. Кириленко, зазначивши, що основне завдання в контексті посилення ролі системи управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням економічної безпеки реального сектору полягає у створенні такої системи організації національного господарства, яка б сприяла оптимальному використанню можливостей і стимулів для реалізації і задоволення якнайширшого переліку нових прогресивних потреб суспільства. Пріоритетом тут є створення сприятливих умов для забезпечення фінансової стабільності на мікро-та на макрорівні з метою стимулювання економічного зростання. Його можна досягнути шляхом ефективного використання податково-бюджетних та грошово-кредитних інструментів у їх взаємозв'язці та логічній послідовності, етапності та підпорядкуванні стратегічній меті.

Узагальнюючи розглянуті підходи до завдань, які покликана виконувати система інвестиційно-інноваційного забезпечення економічної безпеки реального сектору економіки, виокремимо такі найбільш важливі з них: підвищення якості інвестиційного потенціалу, створення сприятливого інвестиційного клімату, формування стабільного та стійкого механізму інвестиційно-інноваційної діяльності суб'єктів реального сектору економіки та її інфраструктури, досягнення довгострокового і стійкого економічного зростання; стійке нагромадження інвестиційних ресурсів.

Варто зазначити, що при побудові цілісної системи управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням економічної безпеки реального сектору економіки особливої актуальності набувають методи державної політики та ефективність їх використання. Так, досліджуючи методи впливу на інвестиційно-інноваційну діяльність підприємств реального сектору економіки, Л. Соляник пропонує розглядати систему управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням в аспекті нормативно-правової і економічної складових. Нормативно-правове поле здійснення інноваційної діяльності є системою законодавчих і підзаконних актів, які регулюють відносини у інвестиційно-інноваційному процесі. Економічну складову регулювання визначають з позицій грошово-кредитної, бюджетно-податкової, амортизаційної політики держави і формуванням необхідного економіко-правового середовища. Державна підтримка інноваційної сфери здійснюється через пряме і непряме регулювання. Серед прямих економічних методів найбільшого поширення набуло надання субсидій і дотацій на реалізацію інноваційних проєктів; непрямих – пільгове оподаткування, кредитування, митна, амортизаційна і цінова політика.

Належне виконання завдань в системі управління інвестиційно-інноваційною безпекою реального сектору економіки значною

ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ: РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ

мірою визначається діями суб'єктів управління. Це зокрема Кабінет Міністрів України, Державне агентство з інвестицій та інновацій, Національне агентство з іноземних інвестицій та розвитку, Міністерство економіки України, Національний банк України, Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку та низка галузевих міністерств і відомств. Ці суб'єкти впливають на об'єкти державного регулювання інвестиційно-інноваційної діяльності, якими є державні інвестиції, умови інвестиційної діяльності і контроль за усіма інвесторами та учасниками інвестиційно-інноваційного процесу.

Зауважимо, що функція держави при управлінні інвестиційно-інноваційною діяльністю є дуалістичною. З одного боку держава виступає регулятором такої діяльності, з іншого – діє як інвестор. Першочергово державні інвестиції спрямовуються на фінансування галузей та виробництв, які є прерогативою держави (ВПК, транспорт і зв'язок, освіта, медицина, житлово-комунальне господарство). Здійснення державних інвестицій є ефективним за умови існування розвинутої інституційної інфраструктури, яка забезпечує надходження державного фінансування інвестицій та інновацій. Так, інвестиційно-інноваційну безпеку забезпечують як державні органи, так й інші суб'єкти економічної діяльності. Взаємозв'язок між суб'єктами здійснюється через різні форми податкового, фінансового, та адміністративного контролю. Інші суб'єкти економічних відносин здійснюють контроль через спеціальні установи (аудиторські фірми, господарські суди) та об'єднання (асоціації, ліги, гільдії, спілки і т. і.). Засобом контролю створюється система зворотнього зв'язку і коригування завдань, у тому числі оптимізації функціонування системи.

Побудова будь-якої системи відбувається з дотриманням основоположних принципів (рис. 1).

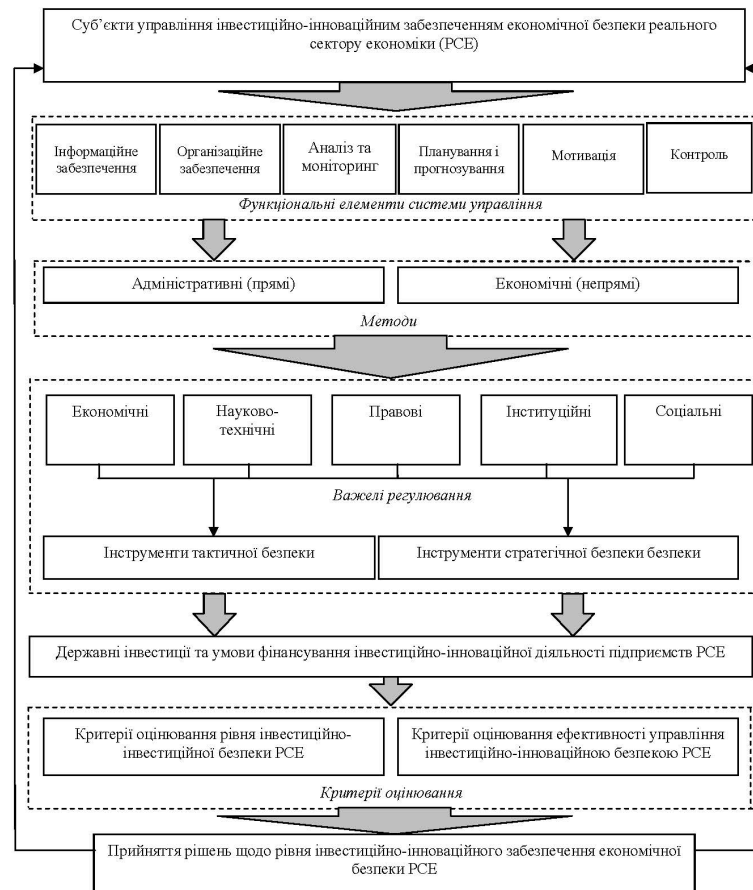

Рис. 1. Система управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням економічної безпеки суб'єктів реального сектору економіки (авторська розробка)

При їх ідентифікації здебільшого враховують узгодженість інтересів суб'єктів ринку, держави і приватного капіталу, реалістичність завдань і обґрунтованість параметрів розвитку інвестиційно-інноваційного процесу, формування дієвого механізму досягнення поставленої мети. З дотриманням принципів обираються необхідні механізми управління, застосування яких спрямоване на скерування процесів у запланованому руслі. Під механізмом управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням економічної безпеки реального сектору економіки пропонуємо розуміти сукупність методів та інструментів для стимулювання і розвитку цього процесу на основі використання власних, залучених фінансово-інвестиційних ресурсів і потенціалу підприємств, а також законодавчо-нормативної бази, організаційного й інформаційного забезпечення.

Доцільно виокремити принципові умови, на яких має будуватися механізм державного регулювання інвестиційно-інноваційної діяльності з метою її активізації та позитивного впливу на економічну безпеку в секторі реальної економіки, а саме [9]:

- першочергова реалізація інвестиційних проектів з нижчою капіталомісткістю, коротшим строком реалізації, швидшою окупністю й вищою ефективністю. Галузі, куди інвестуються кошти, мають виробляти переважно продукцію масового попиту, здатну витримати конкуренцію з імпортними аналогами, що мають стійкий попит на внутрішньому ринку, а також експортоздатні товари та послуги;
- заохочення інвестицій, що спрямовуються на заміну застарілої техніко-технологічної бази, з використанням наявного вітчизняного інноваційного потенціалу та забезпеченням імпорту не товарів та послуг, а технологій і “ноу-хау”;
- відновлення інвестиційної функції бюджету із наданням підтримки інвестиційним проектам, які пройшли процедуру незалежної сертифікації;
- зменшення обов'язкової норми резервування для комерційних банків, які займаються реалізацією інвестиційних програм у реальному секторі економіки;
- усунення диспропорцій, пов'язаних із необґрунтованими пільгами, деформованою структурою цін, високими податковими ставками.

Отже, за результатами узагальнення характерних особливостей системи управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням в реальному секторі економіки, а саме його зміст, мету, завдання, об'єкти, суб'єкти, принципи, методи та інструменти, приходимо до необхідності розробки дієвої схеми, що відтворює систему управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням економічної безпеки

ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ: РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ

реального сектору економіки.

IV. Висновки. Проведене дослідження доводить, що через вплив на більшість функціональних складових економічної безпеки суб'єктів господарювання забезпечення інвестиційно-інноваційної активності підприємств реального сектору економіки має позитивним наслідком зміцнення системи управління економічною безпекою держави, передусім в системі макроекономічної, виробничої, фінансової, інвестиційної, науково-технологічної, зовнішньоекономічної, енергетичної, екологічної безпеки. При цьому, роль інвестиційно-інноваційного забезпечення в системі економічної безпеки реального сектору національного господарства є доволі визначальною. Таким чином, формування дієвої системи управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням економічної безпеки реального сектору економіки за взаємодії інвестора й органів державної влади дає змогу залучити якомога більше інвестиційних ресурсів в економіку та стимулювати інноваційний розвиток країни при дотриманні критеріїв економічної безпеки держави.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Ілляшенко С. та ін. Розробка наукових основ маркетингу інновацій. Частина 1: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://elkniga.info/book_144_glava_4_ZM%D0%86ST.html.
2. Кириленко В. Управління інвестиційними процесами в контексті економічної безпеки / В. Кириленко, Л. Кириленко // Науковий часопис, НПУ імені М.П. Драгоманова. – 2009. – Випуск 7. Серія 18: Економіка і право. – С. 3-8.
3. Кузнєцова А. Я. Інвестиційно-інноваційна діяльність та система її фінансового забезпечення [Текст]: автореф. дис...докт. екон. наук: 08.04.01 / Кузнєцова А. Я.; Державна установа. Інститут економіки та прогнозування НАН України. – К., 2005. – 36 с.
4. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18.09.1991р.№ 1561-XII: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>.
5. Соляник Л. Вдосконалення управління фінансуванням інноваційно-інвестиційної діяльності на промислових підприємствах / Л.Г. Соляник, Г.О. Шевельова. – // «Економіка: проблеми теорії та практики». - Національний гірничий університет. - Випуск 260. - том 6. – Дніп. – 2008. - С. 1512-1522.
6. Шатило О. Інституційні особливості державного регулювання інноваційно-інвестиційної діяльності: порівняльний аналіз України і США. / О. Шатило // Стратегія регіонального розвитку: формування та механізми реалізації: Матеріали підсумкової науково-практичної конференції за міжнародною участю. 30 жовтня 2009 року. У 2-х томах. – Т. 2. – Одеса: ОРІДУ НАДУ. – 2009. – с. 153

TRANSITION ECONOMY AND FOREIGN DIRECT INVESTMENT: IN THE CASE OF POLAND

Isabekova A., Lecturer of Finance department, Institute of Economics and Finance, Kyrgyz National University, Scholar of L. Kirkland programme (Poland)

Horiguchi K. Senior Economist, International Development Centre of Japan (Japan)

Исабекова А.А., Хоригучи К. Перехідна економіка та прямі іноземні інвестиції: на прикладі Польщі.

XX століття було століттям трансформації в усьому світі, зокрема економічної інтеграції, яка почалася після Другої світової війни. Економічна інтеграція і донині розширюється і виражається в зростаючій кількості країн-членів, розмірі їхнього ринку і т.д. Цей процес був прискорений після 1990-х років з допомогою перехідної економіки.

Чому країна зацікавлена в участі в економічній інтеграції? Які країни взяли участь в економічній інтеграції? Як економічна інтеграція відображається в прямих іноземних інвестиціях? Зміст даної статті розкриває вище згадані питання і наступні аспекти, де прямі іноземні інвестиції (далі ПІІ) будуть більшою мірою розглянуті на прикладі Польщі:

- 1) Форми та види економічної інтеграції
- 2) Чому країна зацікавлена в участі в економічній інтеграції?
- 3) Які країни взяли участь в економічній інтеграції?
- 4) Економічна інтеграція і прямі іноземні інвестиції.
- 5) Що необхідно для залучення прямих іноземних інвестицій?
- 6) Який вплив очікується від прямих іноземних інвестицій?
- 7) Висновок.

Ключові слова: перехідна економіка, економічна інтеграція, прямі іноземні інвестиції, інвестиції, міжнародна торгівля, міжнародний розподіл праці.

Исабекова А.А., Хоригучи К. Переходная экономика и прямые иностранные инвестиции: на примере Польши.

XX век был веком трансформации во всем мире, в частности экономической интеграция, которая началась после Второй мировой войны. Экономическая интеграция и по сей день продолжает расширяться, которая выражающаяся в растущем числе стран-членов, размере их рынка и т.д. Этот процесс был ускорен после 1990-х годов с помощью переходной экономики.

Почему страна заинтересована в участии в экономической интеграции? Какие страны приняли участие в экономической интеграции? Как экономическая интеграция отражается в прямых иностранных инвестициях? Содержание данной статьи раскрывает выше упомянутые вопросы и следующие аспекты, где прямые иностранные инвестиции (далее ПИИ) будут в большей степени рассмотрены на примере Польши:

- 1) Формы и виды экономической интеграции.
- 2) Почему страна заинтересована в участии в экономической интеграции?
- 3) Какие страны приняли участие в экономической интеграции?
- 4) Экономическая интеграция и прямые иностранные инвестиции.
- 5) Что необходимо для привлечения прямых иностранных инвестиций?
- 6) Какое влияние ожидается от прямых иностранных инвестиций?
- 7) Заключение

Ключевые слова: переходная экономика, экономическая интеграция, прямые иностранные инвестиции, инвестиции, международная торговля, международное разделение труда.

Isabekova A., Horiguchi K. Transition economy and foreign direct investment: in the case of Poland.

The XX century was a transformation century for the whole world. Vision of Economic integration started after World War II. It has been expanding in the sense of that the number of member country and market size, and it was accelerated after 1990s by transition economies.

Why does the country intend to participation in the economic integration? Which countries participated in the economic integration? How the economic integration reflected in foreign direct investment? Contents of this paper tries to describe above mentioned questions and feather aspects where foreign direct investment (herein after FDI) will be described based mainly in Polish case:

- Forms and types of economic integration
- Why does the country intend to participation in the economic integration?
- Which country participated in the economic integration?